

ОСМА ГЛАВА

РАЗВИТИЕ НА КОМУНИКАТИВНА КОМПЕТЕНТНОСТ НА ДЕЦАТА БИЛИНГВИ

1. ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Комуникативната компетентност е представена от Хаймс (1972) като по-широко понятие от *„граматическата компетентност“*, определена от Чомски (1965). Хаймс подчертава, че не е достатъчно за компетентен говорител на даден език да продуцира *„граматически правилна реч“*, но също трябва да знае неща като: кога да говори, кога не, в какви ситуации как да постъпи и т.н. С други думи, говорещият да долавя всички социолингвистични условности в дадената лингвистична общност.

Според Тройке (1982) *„комуникативната компетентност включва знания не само за езиковия код, но също умение да се казва нещо на някого по най-добрия начин в дадената ситуация“*.

Според Савинов (1983) *„комуникативната компетентност включва знания не само за езиковия код, но също умение да се казва нещо на някого по най-добрия начин в дадената ситуация“*.

Савинов (1983) характеризира комуникативната компетентност по следния начин:

1. *Комуникативната компетентност* е по-скоро динамично, отколкото статично понятие. То зависи от смисъла на уговарянето между две или повече личности, които участват на някакво ниво в една и съща символна система.
2. *Комуникативната компетентност* се отнася и до двете системи – устна и писмена.